

Dokument zasedanja

A8-0183/2016

24.5.2016

POROČILO

o imenovanju Rimantasa Šadžiusa za člana Računskega sodišča
(C8-0126/2016 – 2015/0805(NLE))

Odbor za proračunski nadzor

Poročevalec: Bart Staes

VSEBINA

	Stran
PREDLOG SKLEPA EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
PRILOGA 1: ŽIVLJENJEPIS RIMANTASA ŠADŽIUSA	4
PRILOGA 2: ODGOVORI RIMANTASA ŠADŽIUSA NA VPRAŠALNIK	5
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V PRISTOJNEM ODBORU	19

PREDLOG SKLEPA EVROPSKEGA PARLAMENTA

**o imenovanju Rimantasa Šadžiusa za člana Računskega sodišča
(C8-0126/2016 – 2015/0805(NLE))**

(Posvetovanje)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 286(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, v skladu s katerim se je Svet posvetoval s Parlamentom (C8-0126/2016),
 - ob upoštevanju člena 121 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračunski nadzor (A8-0183/2016),
- A. ker je Odbor za proračunski nadzor ocenil kandidatova priporočila, zlasti glede na zahteve iz člena 286(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije;
- B. ker je Odbor za proračunski nadzor na seji 23. maja 2016 poslušal predstavitev kandidata Sveta za člana Računskega sodišča;
1. odobri predlog Sveta, da se Rimantas Šadžius imenuje za člana Računskega sodišča;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep posreduje Svetu in v vednost Računskemu sodišču, drugim institucijam Evropske unije in revizorskim organom držav članic.

PRILOGA 1: ŽIVLJENJEPIS RIMANTASA ŠADŽIUSA

IZOBRAZBA:

Visoka:

- 2002 Diplomiral sem na pravni fakulteti univerze v Vilni, kjer sem pridobil kvalifikacije za opravljanje poklica odvetnika in magisterij iz prava.
- 1983 Diplomiral sem na fakulteti za kemijo na Državni univerzi Lomonosov v Moskvi (z odliko), kjer sem pridobil kvalifikacije za opravljanje poklica kemika.

POKLICNE IZKUŠNJE:

- Od 13. decembra 2012 Minister za finance Republike Litve
- 2009–december 2012 Znanstvena založba
- Maj 2007–december 2008 Minister za finance Republike Litve
- Julij 2006–maj 2007 Ministrstvo za finance Republike Litve, namestnik ministra
- December 2004–julij 2006 Ministrstvo za zdravje Republike Litve, namestnik ministra
- November 2003–december 2004 Ministrstvo za socialno varnost in delo, namestnik ministra

PREJŠNJE POKLICNE IZKUŠNJE:

Znanstvene raziskave na področju kvantne kemije in fizike trdnih teles, prevajanje, urejanje in objavlanje znanstvene literature, tudi računovodstvo in davčno svetovanje.

ZNANJE TUJIH JEZIKOV:

Angleščina, ruščina, poljščina, nemščina – odlično, francoščina – osnovno.

ČLANSTVO V STRANKI IN NEVLADNIH ORGANIZACIJAH:

Član litovske socialdemokratske stranke (LSDP) (član odbora LSDP).
Litovsko združenje fizikov

KONJIČKI: Klasična glasba, tuji jeziki.

PRILOGA 2: ODGOVORI RIMANTASA ŠADŽIUSA NA VPRAŠALNIK

Delovne izkušnje

- 1. Navedite svoje poklicne izkušnje s področja javnih financ, proračunskega načrtovanja, izvrševanja ali upravljanja proračuna ali proračunskega nadzora ali revizije.**

Že od leta 2003 so bile moje delovne izkušnje ves čas tesno povezane z javnimi financami.

Kot namestnik ministra za socialno varnost in delo sem bil odgovoren za vprašanja v zvezi s proračunoma za socialno varnost in socialno pomoč. Eden od pomembnih projektov, h kateremu sem precej prispeval, je bilo oblikovanje posebne državne pomoči za zaposlovanje ranljivih skupin delavcev prek tako imenovanih socialnih podjetij ali nove vrste zasebnih podjetij, ki so posebno zasnovana za zaposlovanje invalidov, dolgotrajno brezposelnih, nekdanjih zapornikov itd. Posebne naloge so mi bile zaupane tudi v zvezi s pristopom Litve k Evropski uniji leta 2004: to je vključevalo izvajanje projektov, financiranih iz predpristopnih sredstev EU, in pripravo na začetek uporabe strukturne pomoči EU v programskem obdobju 2004–2006.

Na ministrstvu za zdravje Republike Litve je bilo eno od glavnih področij mojega poklicnega interesa in odgovornosti financiranje zdravstvenega varstva iz državne zdravstvene blagajne. To je vključevalo delo z zakonodajo, ki zagotavlja sredstva, tj. prispevke za zdravstveno zavarovanje, ki jih plačujejo fizične in pravne osebe, pa tudi proračunsko načrtovanje za financiranje različnih izvajalcev zdravstvenih storitev, kar je med drugim zajemalo obravnavanje zapletenih odnosov med akterji iz javnega in zasebnega sektorja na tem področju. Tako sem lahko tudi natančneje proučil sisteme financiranja zdravstvenega varstva v številnih drugih državah.

Organ, odgovoren za izvajanje projektov na zdravstvenem področju, ki jih financira EU, je bilo ministrstvo za zdravje. Takrat sem na ministrstvu predsedoval odboru za izbiro projektov, v katerem smo razpravljali o pomembnih vidikih načrtovanja sredstev, usmerjenosti v rezultate in odgovornega upravljanja proračuna. V času mojega mandata na ministrstvu za zdravje smo začeli pripravljati tudi strategijo za uporabo strukturnih skladov EU za naslednje programsko obdobje 2007–2013, kar je za Litvo pomenilo popolnoma novo fazo in nove izzive pri proračunskem načrtovanju, ki so vključevali kazalnike rezultatov in medsektorske ocene učinkovitosti naložb EU.

To delo sem nadaljeval že na ministrstvu za finance, najprej kot namestnik ministra, pozneje pa kot minister. Med pripravo na naslednje programsko obdobje EU so veliko prizadevanj zahtevala naslednja tri glavna področja: prvič, zbiranje strateških dokumentov (strateški in operativni programi), ki bi institucije usmerjali pri proračunskem načrtovanju sredstev EU, drugič, oblikovanje novega institucionalnega okvira za upravljanje sredstev EU v skladu z zakonodajo EU, in tretjič, vključevanje strukturne pomoči EU v konvencionalni okvir nacionalnega proračuna. Na tem mestu bi zlasti omenil vzpostavitev izboljššanega sistema revizije za strukturne sklade EU, ki vključuje vrhovno revizijsko institucijo Litve – nacionalni revizijski urad.

Uspešna priprava in izvajanje programskega obdobja 2007–2013 sta ustvarila popolno

podlago za naslednje obdobje 2014–2020.

Še en vidik moje osebne izkušnje v javnih finančah je bila vzpostavitev okvira fiskalne discipline v Litvi. Omeniti velja pripravo in sprejetje zakona o fiskalni disciplini leta 2007 in ustavnega zakona o izvajanju fiskalnega dogovora leta 2014 (že v mojem drugem mandatu kot minister za finance), pri čemer sem osebno sodeloval. Preudarno nacionalno proračunsko načrtovanje, vključno z oblikovanjem ustreznih spodbud za institucije in občine, je bilo zelo pomembno za vstop Litve v evroobmočje leta 2015.

Kot minister sem vedno namenjal veliko pozornost učinkovitosti javne porabe na določenih področjih, vzpostavitvi sistema načrtovanja in ocenjevanja proračunskih programov, usmerjenega v rezultate, ter krepitvi notranjega in zunanjskega nadzora nad porabo. Pod mojim vodstvom je prišlo do pomembnih pozitivnih premikov tudi v upravljanju državnih sredstev in poslovanju državnih podjetij.

2. Kateri so najpomembnejši dosežki v vaši poklicni karieri?

Kot minister za finance sem prispeval k odgovorni fiskalni politiki Litve. Pod mojim vodstvom je ministrstvo za finance pripravilo novo pravno podlago (najpomembnejša sta zakon Republike Litve o finančni disciplini in ustavni zakon o izvajanju fiskalnega dogovora), da bi povečali zaupanje v dolgoročno vzdržnost javnih financ in vzpostavili dolgoročna pravila fiskalne discipline za zagotovitev trajnostne gospodarske rasti. Glavna inovacija v institucionalnem okviru je bila dodelitev funkcij neodvisnega organa za spremljanje proračunske politike (tako imenovanega fiskalnega sveta) nacionalnemu revizijskemu uradu Republike Litve. Ta organ pripravlja neodvisno mnenje o scenariju gospodarskega razvoja, ki ga je oblikovalo ministrstvo za finance Republike Litve, in pregleduje osnutke proračunskih načrtov.

Še eno pomembno področje, ki sem mu namenil veliko pozornost, je pobiranje davkov. Ob upoštevanju svetovne prakse in priporočil mednarodnih organizacij je bilo izvedenih veliko reform in izboljšav v davčni upravi. Tako imenovani pametni sistem davčne uprave se je v Litvi razvil iz avtomatiziranega nadzora napovedi DDV, ki je omogočil prihodnje ocenjevanje tveganja, vrednotenje poslovnega obnašanja v realnem času, navzkrižno preverjanje ter veliko učinkovitejše odkrivanje davčnih goljufij in utaj. Skupaj z nekaterimi drugimi upravnimi ukrepi je to prispevalo k precejšnjemu pozitivnemu strukturnemu premiku v znesku pobranih davkov kot delu BDP, tako da je bil javni sektor leta 2015 skoraj uravnotežen.

Poleg tega sem prispeval k reformi računovodstva in računovodskih izkazov v litovskem javnem sektorju, ki vključuje proračunske institucije, javna in občinska podjetja, institucije in organizacije. Namen reforme je, da se v javnem sektorju uvede računovodstvo na podlagi nastanka poslovnega dogodka v skladu z zakonodajo Republike Litve ter mednarodnimi računovodskimi standardi in mednarodnimi računovodskimi standardi za javni sektor. Reforma je usmerjena v oblikovanje zanesljivejše in preglednejše podlage za proračunsko načrtovanje in izvrševanje.

Povečanje učinkovitosti sredstev EU v Litvi je bil eden od mojih najpomembnejših osebnih ciljev. V času litovskega predsedovanja Svetu EU je jasno prišla do izraza vodilna zamisel, da se prednost nameni naložbam namesto boljši porabi, ki je postala zelo priljubljena. Litva je bila v programskem obdobju 2007–2013 ena od prvih držav v EU, ki je sprejela izziv izvajanja finančnih instrumentov, da bi izboljšala dostop malih in srednjih podjetij do financiranja in financirala projekte za energetske učinkovitost. Finančni instrumenti, ki smo

jih uvedli (trije holdinški skladi in en jamstveni finančni instrument za dostop malih in srednjih podjetij do financiranja ter en holdinški sklad za projekte za energetsko učinkovitost), so že pokazali svoje prednosti – pri nekaterih instrumentih so bila sredstva povrnjena in vložena večkrat zapored. Pričakujemo, da bomo v obdobju 2014–2020 ob upoštevanju svojih izkušenj s sredstvi EU dosegli najboljše rezultate, pa tudi podvojili financiranje za finančne instrumente ter njihovo uporabo razširili na nova področja (npr. promet, ulična razsvetljava, vodna infrastruktura itd.). Leta 2013 je pod mojim nadzorom začela delovati nacionalna naložbena platforma VIPA v državni lasti za učinkovito upravljanje kapitalskih virov skladov.

Pod mojim vodstvom je prišlo do pomembnih pozitivnih premikov v upravljanju državnih podjetij. Ministrstvo za finance je delničar skupine največjih državnih podjetij v Litvi – Lietuvos Energija Group, ki je ena od največjih proizvajalk energije v baltskih državah. Struktura in model upravljanja podjetij v skupini sta se izvajala v skladu s smernicami za upravljanje, ki jih je pripravilo ministrstvo za finance. V ta namen smo uporabljali najnaprednejšo mednarodno in nacionalno prakso, priporočila OECD in pravilnik o upravljanju podjetij borze NASDAQ OMX Vilnius. Naše izkušnje se zdaj prenašajo na promet in druge sektorje.

Počaščen sem, da sem lahko od julija do decembra 2013 opravljal funkcijo predsednika Sveta za ekonomske in finančne zadeve Evropske unije (ECOFIN). Glavni prispevki litovskega predsedstva so vključevali pravočasno sprejetje dogovora o proračunu EU za leto 2014, kohezijski politiki za obdobje 2014–2020, finančnih storitvah in davčnih zadevah ter pomemben napredek pri oblikovanju bančne unije. Dogovor o enotnem mehanizmu za reševanje je bil eden od najbolj izjemnih dosežkov pri oblikovanju močne in trdne bančne unije. Omenil bi rad tudi naše dosežke na področju revizije, kjer smo dosegli dogovor o reformi evropskega revizijskega trga. Glavni elementi dogovora so vključevali strožja pravila za revizorje in revizijska podjetja, katerih namen je predvsem okrepiti neodvisnost revizorjev subjektov javnega interesa ter zagotoviti večjo raznolikost na sedanjem visoko koncentriranem revizijskem trgu.

Prav tako sem zelo ponosen, da je Litva v času mojega mandata in pod mojim vodstvom 1. januarja 2015 uspešno vstopila v evroobmočje. Na ta dan je postala 19. polnopravna članica tega območja, ki uporablja evro kot skupno valuto Evropske unije. Uvedba evra za Litvo pomeni tesnejšo vključitev v Evropsko unijo, kar nam daje večjo varnost in zaščito v gospodarskem in političnem smislu.

3. Kakšne so vaše poklicne izkušnje v mednarodnih večkulturnih in večjezičnih organizacijah ali institucijah, ki imajo sedež zunaj vaše matične države?

Kot član sveta ECOFIN in zlasti med litovskim predsedovanjem Svetu EU v drugi polovici leta 2013, ko sem opravljal funkcijo predsednika Sveta v takratni sestavi, sem intenzivno sodeloval z državami članicami, Evropskim parlamentom, Evropsko komisijo in drugimi deležniki pri zaščiti interesov Evrope in njenih državljanov na pomembnih področjih, kot sta gospodarstvo in finance, med drugim zlasti na področju kohezijske politike in proračuna EU. Predsedovanje mi je hkrati pomenilo izziv in priložnost; na podlagi te izkušnje sklepam, da lahko pomembne rezultate, ki jih pričakujejo evropski državljani, dosežemo le s sodelovanjem držav članic in evropskih institucij.

Od leta 2012 sem bil tudi guverner različnih mednarodnih finančnih institucij: Skupine

Svetovne banke, Evropske banke za obnovo in razvoj (EBRD), Evropske investicijske banke (EIB) in Nordijske investicijske banke (NIB) ter namestnik guvernerja Mednarodnega denarnega sklada (MDS).

Poleg tega sodelujem pri dejavnostih Evroskupine in sem guverner evropskega mehanizma za stabilnost (ESM).

Vse to mi je zagotovilo obsežne izkušnje na področju mednarodnega in medkulturnega sodelovanja.

4. Ali ste dobili razrešnico za upravljavske naloge, ki ste jih opravljali v preteklosti, če se ta postopek uporablja?

Postopek razrešnice, predviden v litovski zakonodaji, se nekoliko razlikuje od postopka, ki ga uporablja Evropski parlament. Letno poročilo o izvrševanju proračuna, ki ga v imenu vlade predloži minister za finance, revidira vrhovna revizijska institucija, nato pa pregleda seimas (parlament) Republike Litve. Parlament je ta poročila odobril s sprejetjem ustreznih rešitev v vseh primerih, ko sem ta poročila kot minister predstavil in zagovarjal pred parlamentom.

5. Katere od vaših predhodnih poklicnih funkcij so bile rezultat političnega imenovanja?

Na položaj namestnika ministra na ministrstvih za socialno varnost in delo, zdravje in finance sem bil postavljen formalno s političnim imenovanjem ustreznih ministrov. Na položaj ministra za finance sta me leta 2007 po odstopu prejšnjega ministra imenovala ministrski predsednik in predsednik republike. Po mojem mnenju so bile glavni razlog, da so me v vseh teh primerih izbrali za kandidata, moje kvalifikacije in poklicne izkušnje, in ne politična pripadnost.

Decembra 2012 sem bil že drugič zapored imenovan za ministra za finance. Na postopek oblikovanja kabineta ministrov po splošnih volitvah leta 2012 sta močno vplivala prihodnje predsedstvo EU in cilj nove vlade v zvezi z ustrežno pripravo na uvedbo enotne valute EU. Osnovni pogoj, da so me odobrili za ministrskega kandidata, so bili očitno nepristranskost, učinkovitost in znanje, po katerih sem slovel.

Poleg tega nisem bil nikoli poslanec parlamenta in svojih funkcij v vladi nikoli nisem združeval s parlamentarnimi dejavnostmi.

6. Navedite tri najpomembnejše odločitve, pri katerih ste bili udeleženi v poklicni karieri.

Moj osebni prispevek in zavezanost sta se izkazala za odločilna na naslednjih treh področjih:

Uvedba evra v Litvi. Za pripravo na prehod je bilo potrebnega veliko praktičnega dela, v okviru katerega sem vodil vzpostavljanje sistema za upravljanje procesa in osebno predsedoval operativni skupini na visoki ravni, ki je proces usmerjala. Ustvariti je bilo treba tudi ustrezne fiskalne in pravne pogoje. Uvedba in izvrševanje okvira fiskalne discipline, ki se je začel z zakonom o fiskalni disciplini iz leta 2007, sta bila vedno med mojimi najpomembnejšimi prednostnimi nalogami. Litvi je uspelo obrniti trend fiskalnega primanjkljaja in stabilizirati javni dolg ter hkrati povečati učinkovitost porabe in prihodke

državnih podjetij.

Oblikovanje bančne unije. Kot predsednik sveta ECOFIN sem moral imeti osrednjo vlogo pri doseganju dolgo pričakovanega dogovora o enotnem mehanizmu za reševanje, ključnem stebru bančne unije. Ta dogovor je bil dejansko vrhunec litovskega predsedstva leta 2013, ki je dosledno in z vsemi močmi sledil svojim prizadevanjem za oblikovanje verodostojne Evrope. V času mojega predsedovanja smo z Evropskim parlamentom dosegli tudi dogovor o dveh ločenih elementih bančne unije: direktivi o sanaciji in reševanju bank, ki vzpostavlja okvir za sanacijo in reševanje bank in investicijskih družb ob hkratni zaščiti denarja davkoplačevalcev, ter direktivi o sistemih jamstva za vloge, katere namen je zagotoviti zadostna finančna sredstva v skladih sistemov in hitra izplačila vlagateljem v propadlih finančnih institucijah.

Povečevanje učinkovitosti upravljanja in revidiranja sredstev EU v Litvi. Sredstva Evropske unije v Litvi upravlja ministrstvo za finance, ki je pristojno za njihovo učinkovito in pregledno porabo v skladu z načeli dobrega finančnega poslovanja. Kot minister sem si dejavno prizadeval za učinkovitejši institucionalni okvir za upravljanje sredstev EU za obdobje 2007–2013 v skladu z zahtevami in dobro prakso EU. Na primer: da bi izboljšali nadzor nad revizijskimi dejavnostmi ter zagotovili upoštevanje načel in dobre prakse v zvezi s funkcionalnim ločenjem revizorja in revidiranca (organ upravljanja, posredniški organi, organ za potrjevanje), smo sklenili odgovornost za izvajanje postopkov revizije sredstev EU prenesti z ustreznega oddelka na ministrstvu za finance na nacionalni revizijski urad Republike Litve. V tem času je že imel obsežne izkušnje na področju revidiranja sredstev EU ter letnega ocenjevanja delovanja sistema za upravljanje in nadzor. To posebno preoblikovanje in številne druge izboljšave institucionalnega okvira za upravljanje sredstev EU za obdobje 2007–2013 so zelo izboljšali revidiranje sredstev EU in kulturo dobrega finančnega poslovanja v Litvi: to jasno dokazuje ena od najnižjih stopenj napak v primerjavi z drugimi državami članicami EU. Ta sistem se uporablja tudi v programskem obdobju 2014–2020.

Še ena naša inovacija je bila neposredna vključitev nekaterih drugih institucij v sistem upravljanja sredstev EU za obdobje 2014–2020, da bi okrepili poseben nadzor in zmanjšali neustrezno porabo sredstev EU, in sicer državnega urada za javna naročila, službe za preiskovanje finančnega kriminala in sveta za konkurenco. Ta institucionalni sistem se je dejansko izkazal za učinkovitega.

Neodvisnost

7. V skladu z ustanovno pogodbo morajo biti člani Računskega sodišča pri izvajanju svojih nalog popolnoma neodvisni. Kako bi spoštovali to obveznost pri opravljanju svojih nalog na Računskem sodišču?

Načelo neodvisnosti je eno od temeljnih načel za revizorje in revizijske institucije. Vrhovne revizijske institucije lahko svoje naloge opravijo objektivno in učinkovito le, če so neodvisne od revidiranega subjekta in so zaščitene pred zunanjim vplivom. Revizorji bi morali ostati neodvisni, da bi bila njihova poročila nepristranska in da bi jih kot taka dojemali tudi ciljni uporabniki. Da bi upošteval načelo neodvisnosti, bi kot član Računskega sodišča ravnal v skladu z zahtevami iz ustanovne pogodbe, etičnimi smernicami Evropskega računskega sodišča, etičnim kodeksom za računске sodnike ter poslovnikom Računskega sodišča in pravili za njegovo izvajanje.

Pri izvajanju svojih dolžnosti kot član Računskega sodišča bi se vzdržal ukrepov, ki bi povzročili izgubo neodvisnosti, preprečeval primere, ki bi lahko povzročili navzkrižje interesov, in sprejemal ustrezne ukrepe za odpravo groženj neodvisnosti. Pri opravljanju svojih nalog bi ravnal objektivno in konstruktivno, ne bi sprejemal navodil vlad ali drugih organov, vzdržal bi se vseh drugih poklicnih dejavnosti, zlasti pa ne bi prevzemal političnih funkcij.

8. Ali imate vi ali vaši bližnji sorodniki (starši, bratje in sestre, zakonski partner in otroci) poslovne ali finančne interese oziroma druge obveznosti, ki bi lahko bili v nasprotju z vašimi nalogami na Računskem sodišču?

Ne, nisem seznanjen z nobenim dejstvom, ki bi bilo v nasprotju z mojimi nalogami.

9. Ali ste pripravljeni predsednika Računskega sodišča seznaniti z vsemi svojimi finančnimi interesi in drugimi obveznostmi ter te podatke objaviti?

Da, pripravljen sem izpolniti vse obveznosti razkritja, ki veljajo za člane Računskega sodišča. Predsednika Računskega sodišča bom seznanil z vsemi svojimi finančnimi interesi in drugimi obveznostmi ter podatke po potrebi objavil. Zaradi svojih prejšnjih in sedanjih funkcij v javni službi matične države v skladu z ustreznimi zakoni Republike Litve, ki urejajo razkrivanje finančnih interesov in drugih obveznosti določenih javnih uslužbencev, od leta 2003 redno razkrivam ter objavljam osebne in družinske finančne interese ter druge obveznosti.

10. Ali ste udeleženi v sodnem postopku? Če ste odgovorili pritrdilno, navedite podrobnejše informacije.

Ne, trenutno nisem udeležen v nobenem sodnem postopku.

11. Ali imate dejavno ali izvršilno vlogo v politiki, in če ste odgovorili pritrdilno, na kateri ravni? Ali ste imeli v zadnjih 18 mesecih politično funkcijo? Če ste odgovorili pritrdilno, navedite podrobnejše informacije.

Od ponovne vzpostavitve neodvisnosti Litve leta 1990 pripadam litovski socialdemokratski stranki. Kot minister za finance v koalicijski vladi Litve sem tudi član sveta stranke. Nikoli pa nisem imel izvršilne vloge na nobeni ravni, niti v tej stranki niti v drugih političnih organizacijah. Nikoli nisem bil izvoljen v parlament, prav tako nikoli nisem pripadal parlamentarnim političnim skupinam ali sodeloval pri njihovih dejavnostih. Na vse funkcije, ki sem jih opravljal, sem bil imenovan na podlagi strokovnosti.

12. Ali boste po imenovanju za člana Računskega sodišča odstopili s položaja, na katerega ste bili izvoljeni, oziroma se boste odrekli aktivnim funkcijam z obveznostmi v politični stranki?

Da, v primeru imenovanja za člana Računskega sodišča bom odstopil s položaja, na katerega sem bil izvoljen, in se odrekel aktivnim funkcijam. V času svojega mandata ne bom sprejel nobenega takega položaja ali funkcije.

13. Kako bi obravnavali primer večje nepravilnosti oziroma celo goljufije in/ali korupcije, v kateri bi bile udeležene osebe iz vaše države članice?

Proračunska sredstva EU so davkoplačevalski denar, ki mora biti porabljen samo za izvajanje politik, ki jih je odobril zakonodajalec EU. Trdno sem prepričan, da nobeno javno podjetje, zaznamovano s korupcijo, goljufijo ali nepravilnostjo, nikoli ne bi v celoti doseglo svojih ciljev. Če bi odkril primer korupcije, goljufije ali drugih resnih nepravilnosti, ki bi lahko negativno vplivale na javna sredstva EU, tj. prihodke ali odhodke EU ali sredstva, ki so v lasti institucij EU, bi jih obravnaval zelo strogo in poskrbel za to, da bi bil o njih obveščen urad OLAF ali drugi pristojni organi, seveda popolnoma v skladu s pravili in postopki Računskega sodišča. Vsekakor bi to storil ne glede na udeleženo osebo ali državo članico, naj bo to Litva ali druga država. Tudi v zvezi s tem enaka obravnava je in bo ostala eno od mojih najpomembnejših osebnih vodil.

Opravljanje nalog

14. Katere bi morale biti glavne značilnosti kulture dobrega finančnega poslovanja v javnih službah? Kako bi lahko Evropsko računsko sodišče pomagalo to uveljaviti?

Dobro finančno poslovanje je temeljni element pojma dobrega upravljanja. Za dobro upravljanje v javni službi so enako pomembne tudi odgovornost, preglednost in pravna država. Kultura dobrega finančnega poslovanja v javni organizaciji bi morala zagotoviti podlago za ravnanje z najvišjo ravno učinkovitosti in stalno izboljševanje. Vsebovati mora štiri nujne elemente: vodenje (vrednote, jasna vizija, misija in cilji), odločanje in strukturo (jasne vloge in odgovornosti ter struktura, ki podpira cilje), ljudi (učinkovito upravljanje človeških virov, vključno z usposabljanjem in upravljanjem znanja) ter delovne procese in sisteme (učinkoviti in uspešni delovni procesi ter sistem za obvladovanje tveganja).

Demokratični nadzor nad izvrševanjem proračuna bi moral biti glavni element odgovornosti za obveščanje davkoplačevalcev o tem, kako se porablja njihov denar, ali se porablja v skladu z ustreznimi pravili in predpisi, še pomembneje pa, ali je porabljen denar dosegel želene rezultate.

Vse to velja tudi na ravni EU. V EU je pojem dobrega finančnega poslovanja opredeljen v primarni zakonodaji – Pogodbi o delovanju EU, katere člen 317 navaja, da „Komisija izvršuje proračun v sodelovanju z državami članicami [...], pri čemer upošteva načela dobrega finančnega poslovanja“ in da „[d]ržave članice sodelujejo s Komisijo, da bi zagotovile porabo odobrenih proračunskih sredstev v skladu z načeli dobrega finančnega poslovanja“.

Finančna uredba, ki se uporablja za splošni proračun EU, dodatno opisuje načela dobrega finančnega poslovanja prek tako imenovanih 3 E-jev: gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti (economy, efficiency in effectiveness). Načelo gospodarnosti zahteva, da morajo biti sredstva instituciji na voljo pravočasno, v primerni količini in primerni kakovosti ter za najprimernejšo ceno; načelo učinkovitosti se nanaša na najboljše razmerje med uporabljenimi sredstvi in doseženimi rezultati; načelo uspešnosti pa se nanaša na doseganje specifičnih ciljev in rezultatov, za katere so bila sredstva namenjena.

Poleg omenjenih zakonsko predpisanih načel dobrega finančnega poslovanja so se zaradi sedanjih svetovnih sprememb pojavili še drugi elementi dobrega upravljanja, ki bi jih morala upoštevati vsaka sodobna javna služba; to so na primer tako imenovani trije dodatni E-ji (environment, equality in ethics – okolje, enakost in etika).

Kljub precej omejenemu obsegu dogovorjenega proračuna EU je lahko po mojem mnenju

vzpostavitev trdne kulture dobrega finančnega poslovanja v financah EU bistvena za uspeh same evropske zamisli. Zato je najprej treba z odhodki iz proračuna EU zagotoviti jasne in očitne koristi za EU in njene državljane, ki jih ne bi mogli doseči le s porabo nacionalnega denarja; to je popolnoma v skladu z načelom subsidiarnosti. Prav to pa je pojem evropske stroškovne učinkovitosti. Žal sredstva EU prepogosto le povečajo skupna sredstva, ki so na voljo v državi, brez posebne dodane evropske vrednosti, ali pa se porabijo za dejavnosti, ki bi jih države članice in upravičenci izvedli v vsakem primeru (mrtve izgube). Poleg tega se v številnih primerih še vedno namenja prevelika pozornost le porabi sredstev EU (pristop, usmerjen v vložek), ki je osredotočena predvsem na skladnost odhodkov ne glede na pomembnost doseženih rezultatov.

V programskem obdobju 2014–2020 so se razmere že dramatično spremenile, kar je postalo izziv za države članice in evropske institucije, tudi za Evropsko računsko sodišče. V sedanjem večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 so bili uvedeni posebni elementi dobrega finančnega poslovanja, kot so makroekonomska pogojenost, rezerve na podlagi doseženih rezultatov, večje možnosti za poenostavitev, vzajemno delovanje skladov in obsežnejša uporaba finančnih instrumentov (k procesu je pomembno prispevalo litovsko predsedstvo). Vendar je potrebno doseči še več. Prednostna naloga Komisije je vzpostavitev načrtovanja proračuna EU na podlagi uspešnosti in po mojem mnenju bi se lahko v ta proces kot partner vključilo tudi Računsko sodišče, ne da bi bila pri tem ogrožena njegova neodvisnost.

V Litvi sredstva EU zajemajo skoraj 15 odstotkov skupne splošne javnofinančne porabe, zato so odločilna za doseganje ciljev politike. Kot minister za finance sem sodeloval pri vzpostavitvi sistema za upravljanje in nadzor sredstev EU, usmerjenega v rezultate. Litva sodi med najuspešnejše države članice, kar zadeva sposobnost črpanja sredstev EU, ali pa je celo na prvem mestu. Moje prednostne naloge na področju dobrega finančnega poslovanja za programsko obdobje 2014–2020 so preprečevanje goljufij ter sorazmerne kontrole, poenostavitev in zmanjšanje upravnega bremena, navsezadnje pa je glavni poudarek na dosežkih in rezultatih z dolgoročnim pozitivnim učinkom na gospodarsko rast, ustvarjanje delovnih mest in zmanjševanje revščine. Doseženi so bili pozitivni rezultati: po podatkih revizijskega organa nacionalnega revizijskega urada so stopnje preostalih napak v kohezijski politiki v Litvi (na primer 0,42 odstotka leta 2014) sistematično veliko nižje od 2-odstotnega praga pomembnosti, kar je izjemen dosežek v primerjavi s skupno številko na ravni EU, kjer je stopnja napake za kohezijsko politiko po oceni Računskega sodišča leta 2014 znašala 5,7 odstotka. Poleg tega naknadne ocene kažejo odločilen pozitiven učinek sredstev EU na litovsko gospodarstvo in družbeno življenje.

Evropsko računsko sodišče z revizijskim in drugim delom očitno edinstveno prispeva h krepitvi demokratične legitimnosti in trajnostnosti celotne EU. Popolnoma se strinjam z njegovim pozivom k povsem novemu pristopu, ki ga je izrazilo v lanskem letnem poročilu, in sicer k boljšemu vlaganju sredstev EU (in nacionalnih sredstev), da bi upoštevali svetovne izzive, s katerimi se srečuje Evropa. Na drugi strani bi bilo treba nosilcem odločanja EU predložiti pravočasne in ustrezne rezultate revizij Računskega sodišča, nato pa bi morale vse strani zagotoviti boljše izvajanje revizijskih priporočil.

Pozdravljam tudi najnovejšo reformo Računskega sodišča, ki jo je predstavilo v strategiji za obdobje 2013–2017 in ki ga bo preoblikovala v sodobnejšo organizacijo z dodatno okrepitvijo internega dobrega upravljanja. Upam, da mu bo to omogočilo prožnejšo uporabo sredstev in racionalizacijo postopkov za oblikovanje ustrežnejših in pravočasnih poročil. Sprememba bi

morala biti del stalnega razvoja, pri katerem vsi računski sodniki sodelujejo v skupnem prizadevanju za proaktivno spodbujanje kulture dobrega finančnega poslovanja znotraj organizacije in v celotni EU. K temu sem pripravljen osebno prispevati.

15. V skladu z ustanovno pogodbo mora Računsko sodišče Parlamentu pomagati pri uveljavljanju njegovih pristojnosti za nadzor nad izvrševanjem proračuna. Kako bi dodatno izboljšali sodelovanje med Računskim sodiščem in Evropskim parlamentom (zlasti Odborom za proračunski nadzor), da bi izboljšali javni nadzor splošne porabe in njegovo stroškovno učinkovitost?

Med parlamentarnim nadzorom in revizijo javnih financ mora biti vzpostavljen sistem pregledov s popolnim sodelovanjem. Trdno sem prepričan, da je sodelovanje Odbora Evropskega parlamenta za proračunski nadzor (CONT) in Računskega sodišča bistven element pri izvajanju javnega nadzora nad denarjem davkoplačevalcev EU. Dolga zgodovina medsebojnega sodelovanja med institucijama je oblikovala dobro prakso: redna srečanja za predstavitev rezultatov revizij, posveti v procesu izbire prednostnih področij revizije, priprava letnega delovnega programa. Ker pa se svet stalno spreminja, bi bilo treba poiskati boljše načine sodelovanja in vzajemnega delovanja, ki bi obema stranema koristili pri izvajanju nalog znotraj okvira odgovornosti.

Parlament opravlja svojo glavno nalogo parlamentarnega nadzora nad izvršilno vejo, tj. Komisijo, s postopkom razrešnice, v katerem se na priporočilo Sveta odloči, ali je Komisija zadovoljivo izpolnila svoje odgovornosti glede izvrševanja proračuna. Letno poročilo Računskega sodišča, skupaj s posebnimi poročili, je ključna podlaga za ta postopek.

Ustrezne ureditve v zvezi s pripravo letnega poročila so pomembne za to, da se poročilo predloži Parlamentu in odboru CONT pravočasno in v ustrezni kakovosti. Če bi pospešili pripravo letnih poročil, bi imel odbor CONT več časa za njihov pregled. K temu bi lahko prispevala dodatna pomoč in bolj sistemsko sodelovanje z imenovanimi poročevalci Parlamenta pri pripravi poročil o razrešnici; enako velja za posebna poročila.

Vrednost revidiranja smotrnosti poslovanja je v veliki meri odvisna od ustreznosti in pravočasnosti pripravljenih posebnih poročil. Obe veji proračunskega organa morata rezultate revizij dobiti ob pravem času v večletnem proračunskem ciklu, da bi lahko učinkovito prispevali k zakonodajnemu postopku, v nasprotnem primeru poročila Računskega sodišča ne bodo dosegla želenega učinka, omejeni viri pa ne bodo porabljeni ustrezno. V zvezi s tem je nova določba o sprejetju posebnih poročil v ustreznem obdobju, ki ni daljše od 13 mesecev, pozitivna sprememba in prispeva k pravočasnosti rezultatov revizij ter k večji učinkovitosti znotraj Računskega sodišča.

Pomemben medsektorski izdelek Računskega sodišča so panoramski pregledi, ki se pripravljajo na podlagi njegovih raziskav in revizijskih izkušenj. Po mojem mnenju so taki pregledi dodaten vir dokazov, ki pripomorejo k zakonodajnemu in nadzornemu postopku Parlamenta. Sodišče bi lahko po potrebi z vključitvijo drugih raziskovalnih zmogljivosti, kot je raziskovalna služba Parlamenta, dodatno okrepilo trden instrument za neodvisno ocenjevanje.

Poleg tega bi bilo lahko pomembno in koristno intenzivnejše sodelovanje s specializiranimi odbori Parlamenta skupaj z odborom CONT in njegovo pomočjo. Ustrezni odbori bi lahko v postopku odločanja zagotovili dodatno platformo, tako da bi proučevali poročila Računskega

sodišča in z njim razpravljali o drugih vprašanih skupnega interesa.

Poleg tega bi morale Računsko sodišče skupaj z odborom CONT ohranjati močne povezave s Svetom in nacionalnimi parlamenti, ki so tudi politični organi, pristojni za nadzor nad sredstvi EU. Ena od mojih prednostnih nalog v funkciji računskega sodnika bi bilo dejavno delovno sodelovanje z nacionalnimi parlamenti držav članic, pa tudi s Svetom. Po mojem mnenju bi to lahko prispevalo k večji odgovornosti, ozaveščenosti in verodostojnosti EU.

16. Kaj je po vašem mnenju dodana vrednost pri revidiranju smotrnosti poslovanja in kako naj se ugotovitve upoštevajo pri upravljanju?

Sodišče ima jasno nalogo izvajanja revizij smotrnosti poslovanja. Člen 287(2) Pogodbe določa, da „Računsko sodišče preveri [...], ali je bilo finančno poslovanje dobro“. Mednarodni standardi za vrhovne revizijske institucije (ISSAI) precej natančno usmerjajo vrhovne revizijske institucije pri revidiranju smotrnosti poslovanja, zato priročnik Računskega sodišča za revizijo smotrnosti poslovanja upravičeno temelji na teh standardih.

Revidiranje smotrnosti poslovanja je neodvisno, objektivno in zanesljivo preverjanje, ali podjetja, sistemi, operacije, programi, dejavnosti ali organizacije delujejo v skladu z načeli gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti in ali jih je mogoče izboljšati.

Kot predpostavlja zgornja opredelitev, revidiranje smotrnosti poslovanja krepi javno odgovornost in omogoča vrhovnim revizijskim institucijam, da pomembno prispevajo k izboljšanju učinkovitosti javne službe. Revidiranje smotrnosti poslovanja ima pomembno vlogo v razmerju do državljanov ter zakonodajnih in izvršilnih organov, za katere se opravlja revizija.

Demokratično načelo temelji na pravici državljanov, da od svojih predstavnikov zahtevajo odgovornost za njihove odločitve in ukrepe. Da bi bilo to načelo izpolnjeno, državljanji EU pričakujejo, da bodo obveščeni o tem, kako se porabljajo javna sredstva in kako učinkovite so javne službe. Revidiranje smotrnosti poslovanja z zagotavljanjem objektivnih in zanesljivih informacij o teh vprašanih prispeva k preglednosti in odgovornosti EU kot celote.

Prav tako ima revidiranje smotrnosti poslovanja pomembno vlogo pri celovitem obveščanju oblikovalcev politike o ukrepih izvršilne veje ter o rezultatih in dosežkih odločitev. Obe zakonodajni veji EU, Evropski parlament in Svet EU, potrebujeta zanesljive in neodvisne informacije o rezultatih in učinkih programov in odločitev. Revidiranje smotrnosti poslovanja je izjemen vir informacij, saj je neodvisno in objektivno in ga ni mogoče pripisati nobenemu političnemu organu, z zagotavljanjem trdnih dokazov pa posredno prispeva k procesu sprejemanja političnih odločitev.

Revidiranje smotrnosti poslovanja spodbuja razvoj in spremembe v javnem sektorju z zagotavljanjem novih informacij in usmerjanjem pozornosti k različnim izzivom. Prav tako lahko obravnava težave, ki včasih presegajo mandat revidiranca, z vključevanjem vprašanj s povsem političnega dnevnega reda. Na ta način prispeva k izboljšanju in reformi javnega sektorja. Revidiranje smotrnosti poslovanja lahko tako zagotovi dodano vrednost, ki daleč presega vrednost zgolj nadzorne funkcije.

Dodana vrednost revizij smotrnosti poslovanja Računskega sodišča je v sposobnosti upoštevanja celotne slike ter zbiranju in širjenju dobre prakse, kar prispeva k javnemu

nadzoru nad izvrševanjem proračuna EU in sprejemanju informiranih odločitev o ureditvah upravljanja, zasnovi politik in programov ter dodeljevanju proračunskih sredstev EU. Najpomembnejši elementi poročila o reviziji smotrnosti poslovanja so ugotovitve, sklepi in priporočila. Ugotovitve in sklepi revizije morajo imeti posledice. Zato morajo biti priporočila v poročilu praktična in morajo zagotavljati dodano vrednost, da bi lahko prispevala k izboljšanju finančnega upravljanja v postopkih revidiranih subjektov ali celotnem javnem sektorju: prispevati morajo k finančnim prihrankom, uvesti boljše delovne metode, preprečevati neizkoriščenost sredstev, doseči stroškovno učinkovite cilje in ustvariti dolgoročne pozitivne učinke. Vseeno pa bi bilo treba trden okvir odgovornosti dopolniti z nadaljnjim spremljanjem revizij ter ustreznim nadzorom in izvajanjem revizijskih priporočil.

Ocenjevanje in merjenje učinka poročil Računskega sodišča o reviziji smotrnosti poslovanja sta nujna elementa v ciklu odgovornosti. Priporočila v njegovih posebnih poročilih bi bilo treba spremljati, da bi lahko opredelili in ocenili sprejete ukrepe ter dosežen napredek. Po mojem mnenju lahko Računsko sodišče poveča učinkovitost svojih revizijskih poročil z natančnejšim spremljanjem, kako se izvajajo njegova priporočila. Zlasti bi lahko uvedlo postopek, v katerem revidiranec, tj. Komisija, oblikuje natančne načrte za izvajanje teh priporočil, Računsko sodišče pa (na podlagi svoje izpopolnjene zbirke podatkov) nadzoruje in spremlja, kako Komisija in države članice izpolnjujejo svojo obveznost glede izvajanja teh načrtov.

17. Kako bi lahko izboljšali sodelovanje med Računskim sodiščem, nacionalnimi revizijskimi institucijami in Evropskim parlamentom (Odbor za proračunski nadzor) pri revidiranju proračuna EU?

Sodišče sodeluje z drugimi vrhovnimi revizijskimi institucijami predvsem prek Mednarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucij (INTOSAI) in njene evropske regionalne skupine (EUROSAI).

Na ravni EU je ustanovna pogodba osnova za sodelovanje z nacionalnimi revizijskimi organi. Njen člen 287(3) zahteva, da „[se] [v] državah članicah [...] revizija opravi v povezavi z nacionalnimi revizijskimi organi [...]. Računsko sodišče in revizijski organi, uradi ali agencije držav članic sodelujejo v duhu zaupanja, pri čemer ohranjajo svojo neodvisnost.“

Države članice v okviru deljene odgovornosti izvršujejo približno 80 odstotkov proračuna EU. Vrhovne revizijske institucije bi morale vsekakor sodelovati pri revidiranju sredstev EU v državi in tako oblikovati revizijsko verigo vse do odbora CONT v Parlamentu. V idealnih razmerah in v skladu s konceptom enotne revizije bi lahko vrhovne revizijske institucije revidirale ustrezne nacionalne računovodske izkaze in druga poročila o porabi sredstev EU v državi. Sodišče bi se tako lahko zanašalo na delo, ki so ga opravile vrhovne revizijske institucije, in del tega zagotovila uporabilo za oblikovanje mnenja o konsolidiranih računovodskih izkazih EU. V praksi pa so vrhovne revizijske institucije neodvisni nacionalni organi, ki so odgovorni nacionalnim parlamentom in delujejo v nacionalnih okvirih, ki se v EU zelo razlikujejo. Ni enotnega modela, po katerem bi morale vrhovne revizijske institucije revidirati sredstva EU, ta pa tudi ne bo izvedljiv, dokler ne bodo doseženi politični dogovori in ne bo oblikovana pravna podlaga. Nekatere vrhovne revizijske institucije prostovoljno revidirajo nacionalne izjave o porabi sredstev EU v svojih državah. Nekatere delujejo v okviru notranjega nadzora nad sredstvi EU in poročajo Komisiji (na primer nacionalni revizijski urad Litve v vlogi revizijskega organa za kohezijsko politiko). Druge izvajajo

nacionalne revizije skladnosti ali smotrnosti poslovanja s posebnim poudarkom na sredstvih EU.

Nedavni razvoj dogodkov v EU in državah članicah na splošno in zlasti zaradi finančne krize ter sedanja raven gospodarskega, proračunskega in monetarnega povezovanja kažeta, da je potrebno okrepljeno sodelovanje med Računskim sodiščem in vrhovnimi revizijskimi institucijami držav članic na dvostranski ali širši ravni, odvisno od obravnavanih vprašanj. Sedanji okvir kontaktnega odbora, v katerem ima Računsko sodišče ključno vlogo, ponuja neskončne možnosti in oblike sodelovanja. Po mojem mnenju bi bil lahko kontaktni odbor poleg izvajanja različnih dejavnosti v delovnih in projektnih skupinah bolj proaktiven pri uvajanju skupnih revizij glede vprašanj skupnega interesa: na primer izvajanje strategije Evropa 2020, goljufije v zvezi z DDV znotraj Unije, infrastruktura cestnih omrežij EU, boj proti korupciji. Pri tem bi bil lahko odbor CONT končni uporabnik rezultatov teh revizij ter bi lahko celoviteje obravnaval vprašanja na ravni EU in razpravljal o njih. Kot dober primer takega sodelovanja bi poudaril skupno revizijsko delo v zvezi s poglavjem 3 letnega poročila za leto 2014 pri ocenjevanju, kako strategija Evropa 2020 prispeva k sporazumom o partnerstvu in programom o financiranju, o katerih so se dogovorile Komisija in države članice.

Še en dober razlog za sodelovanje je zmanjševanje dragih prekrivanj revizij v zvezi s sredstvi EU. Sodišče in vrhovne revizijske institucije EU bi morali proučiti vse možnosti za preprečevanje dragih prekrivanj revizij, predvsem s tem, da bi se lahko revizorji na vseh ravneh ustrezno zanesli na delo drugih revizorjev. Za doseg tega cilja bi bilo treba utrditi sodelovanje med Računskim sodiščem in vrhovnimi revizijskimi institucijami v državah članicah.

18. Kako bi nadalje razvili poročanje Računskega sodišča, da bi Evropskemu parlamentu zagotovili vse potrebne informacije o točnosti podatkov, ki jih države članice predložijo Evropski komisiji?

Sodišče v okviru svojega mandata iz ustanovne pogodbe in finančne uredbe zagotavlja tri glavne prispevke: letna poročila, posebna poročila in mnenja; nov, četrti prispevek pa so panoramski pregledi. Ti izdelki so pomemben element v verigi odgovornosti EU, saj Parlamentu in drugim deležnikom ponujajo koristne informacije, ki jim pomagajo nadzorovati javno porabo.

Letna poročila vsebujejo zlasti rezultate finančnih revizij in revizij skladnosti v zvezi s proračunom EU in evropskimi razvojnimi skladi. V posebnih letnih poročilih so predstavljene finančne revizije in revizije skladnosti v zvezi z agencijami, decentraliziranimi organi in drugimi institucijami EU.

Pozdravljam dejstvo, da je Računsko sodišče stalno razvijalo letno poročilo, da bi to vključevalo več informacij, ki bi bolj pomagale odboru CONT v postopku razrešnice: več ocen kakovosti porabe in smotrnosti poslovanja, stanja nadzornih in kontrolnih sistemov v posameznih državah članicah ter proračunskega upravljanja v Komisiji. Te dodatne informacije, predložene skupaj s stopnjami napak za proračunske prihodke in odhodke, vključno s stopnjami napak na glavnih področjih politike EU, dopolnjujejo izjavo o zanesljivosti, priloženo poročilu, z bolj kvalitativnimi namesto z zgolj kvantitativnimi informacijami.

Kadar Komisija izvršuje proračun z deljenim upravljanjem, naloge izvrševanja prenaša na države članice. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, vključno z zakonodajnimi, regulativnimi in upravnimi, da bi zaščitile finančne interese Unije, in sicer z zagotavljanjem, da se ukrepi, financirani iz proračuna, izvajajo pravilno in učinkovito ter v skladu s pravili. Države članice so skupaj odgovorne za izvrševanje približno 80 odstotkov proračuna EU.

Dejstvo, da so na plačila iz proračuna EU 21 let zapored pomembno vplivale napake, pomeni, da nadzorni in kontrolni sistemi niso dovolj učinkoviti, saj niti Komisija niti države članice niso mogle ohraniti sprejemljive stopnje napak, ki je nižja od 2 odstotkov.

Da bi prevzele odgovornost za finančno upravljanje sredstev EU, morajo države članice pripraviti poročila o kontrolah, letne računovodske izkaze, izjave o upravljanju, letne povzetke revizij in kontrol, ki so jih izvedle v zvezi z zakonitostjo in pravilnostjo sredstev EU, ki jih je prejela posamezna država, in revizijska mnenja. Toda Komisija v zbirnem poročilu priznava, da je zanesljivost poročil držav članic o kontrolah še vedno problematična. Zato mora Komisija izboljšati sistem kaznovanja, če države članice v poročilih o kontrolah, pa tudi drugih poročilih, posredujejo nepravilne informacije. Komisija mora v skladu s finančno uredbo analizirati področja, kjer je stopnja napak nenehno visoka, in nato poiskati slabosti v sistemih kontrole, analizirati stroške in koristi morebitnih popravnih ukrepov ter ustrezno ukrepati oziroma predlagati ukrepe v zvezi s poenostavitvijo, izboljšanjem sistemov kontrole in preoblikovanjem programov ali sistemov izvedbe, če so na voljo ustrezni podatki.

V zvezi s tem se Računsko sodišče osredotoča na ocenjevanje zanesljivosti informacij in zagotovil, ki jih je Komisija predložila na podlagi okvira notranjega nadzora, katerega učinkovitost temelji predvsem na kakovosti sistemov držav članic. Sodišče mora poostriiti ocenjevanje dela Komisije v zvezi s točnostjo podatkov, ki jih predložijo države članice, odboru CONT pa zagotoviti bolj smiselne informacije o osnovnih vzrokih napak in posebnih ukrepih za odpravo odkritih pomanjkljivosti (v obliki revizijskih priporočil in izvedbenih načrtov Komisije, v katerih so navedeni ukrepi, povezani s povečanjem preventivne in korektivne zmogljivosti nadzornih in kontrolnih sistemov). Poleg tega bo Računsko sodišče še naprej ocenjevalo učinkovitost Eurostata pri zbiranju podatkov v državah članicah in zagotavljanju visokokakovostnih zanesljivih statističnih podatkov, ki prispevajo k sprejemanju informiranih odločitev o politikah EU.

Druga vprašanja

19. Ali boste umaknili kandidaturo, če bo mnenje Parlamenta o vašem imenovanju za člana Računskega sodišča negativno?

Za člana Evropskega računkega sodišča sem bil imenovan v skladu z demokratičnim in preglednim postopkom, ki je vključeval: (soglasno) imenovanje s strani koalicijske vlade Republike Litve, soglasje predsednika republike in odobritev z večino na plenarnem glasovanju v seimasu (parlamentu) Republike Litve. Menim, da je ta postopek zlasti zagotovil tudi mojo neodvisnost od političnega vpliva matične države.

Po mojem mnenju je bistveno, da član Računskega sodišča konstruktivno in iskreno sodeluje z Evropskim parlamentom. Če bi bilo torej mnenje Parlamenta o kandidatu negativno, bi to lahko vsekakor oviralo nemoteno sodelovanje tega člana s Parlamentom in njegovimi odbori, če bi bil vseeno imenovan.

Še pomembneje pa je, da mora imeti po mojem mnenju Evropsko računsko sodišče kot institucija jasno demokratično legitimnost, ki se zelo okrepi, če Evropski parlament, ki so ga neposredno izvolili evropski državljani, poda pozitivno mnenje o imenovanju računskih sodnikov. Če torej Evropski parlament močno nasprotuje ali bo močno nasprotoval mojemu imenovanju za člana Računskega sodišča, bom svojo vlado obvestil o umiku kandidature.

Menim, da si zaslužim zaupanje Evropskega parlamenta, in poudarjam, da bom vestno izpolnjeval svoje naloge na Evropskem računskem sodišču. Zato upam, da bo Parlament izrazil pozitivno mnenje o moji kandidaturi.

**IZID KONČNEGA GLASOVANJA
V PRISTOJNEM ODBORU**

Datum sprejetja	23.5.2016
Izid končnega glasovanja	+: 16 -: 3 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Nedžmi Ali (Nedzhmi Ali), Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Ryszard Czarnecki, Martina Dlabajová, Luke Ming Flanagan, Ingeborg Gräßle, Georgi Pirinski, Claudia Schmidt, Bart Staes, Derek Vaughan, Tomáš Zdechovský
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Brian Hayes, Benedek Jávor, Marian-Jean Marinescu, Julia Pitera, Miroslav Poche, Patricija Šulin
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Daniela Aiuto, Claudiu Ciprian Tănăsescu